

Nr 256.

Av herr **Holmgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 132, med förslag till bestämmelser angående arvode och ersättning åt viss kontrollpersonal m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 132, till innevarande års riksdag har bland annat föreslagits, att arvodet till överkontrollör skall utgå med 5,000 pr år räknat, men att, därest överkontrollör uppbär pension av statsmedel, arvodet skall stanna vid 4,000 kronor.

Knngl. Maj:t har sålunda i sin proposition bibehållit nu förefintliga olikhet mellan arvodena för olika kategorier av överkontrollörer.

År 1919 gjorde de överkontrollörer, som åtnjuta pension av statsmedel, framställning om att i avlöningshänseende bli likställda med övriga överkontrollörer, alltså att erhålla den då för icke-pensionärer fastställda avlöningen av 4,000 kronor. Kontrollstyrelsen, som icke hade någon principiell invändning, ansåg, att den allmänna prisstegringen sedan år 1907, då avlöningen senast reglerades, motiverade en ökning till 5,000 kronor om året för samtliga överkontrollörer. Statskontoret betraktade det av kontrollstyrelsen föreslagna arvodet såsom skäligt och höll före, att principen om lika avlöning för samma arbete var riktig.

Vid 1921 års riksdag förelåg en Kungl. Maj:ts proposition i den av kontrollstyrelsen föreslagna och av statskontoret förordade riktningen. Som i den föreliggande propositionen anföres, avstyrkte bevillningsutskottet bifall till propositionen huvudsakligen under hänvisning till pågående utredningar angående lagstiftningen i fråga om tillverkning av brännvin och maltdrycker. Bevillningsutskottets hemställan blev av riksdagen bifallen.

I årets proposition återfinnes ingen motivering till förklaring av den ändrade ståndpunkt, vilken såväl Kungl. Maj:t som kontrollstyrelsen numera intaga till principfrågan om likhet eller olikhet i avlöningshänseende mellan olika kategorier av överkontrollörer.

Enligt mitt sätt att betrakta saken är pensionen en förmån, som tillkommer statstjänaren enligt ett avtal mellan kronan och honom. Staten har förbundit sig att till statstjänaren efter vissa prestanda utbetala ett årligt belopp. Det arbete, som en överkontrollör utför, bör därför värdesättas oberoende

av de förmåner, som överkontrollören åtnjuter på grund av tidigare arbete i statens tjänst. Värdet av hans gärning som överkontrollör kan enligt min uppfattning icke förringas därav, att han åtnjuter statspension.

På grund härav får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta, att arvodet till överkontrollör måtte utgå med 5,000 kronor om året oberoende av om denne åtnjuter statspension eller icke.

Stockholm den 5 april 1922.

Bj. Holmgren!